

„Царятъ убихъ, царь Петра!“

(Последнитѣ думи ги казва натрътено и остро гледа Иванка въ очитѣ).

Иванку (става бързишкомъ и безпокойно).

Царятъ убихъ?

Всичкитѣ (наставватъ смутени).

От. Иванъ (покланя се).

Така, царю честити! Първиятъ велможа — той го уби.

Иванку (оште по-вече смутено).

Първиятъ велможа?

Драгомиръ (и той силно смутенъ).

Първиятъ велможа?

От. Иванъ (натрътено и протегнато).

Въ тиха полунощъ, първиятъ велможа съ измама влезе въ царскитѣ палати и самъ, съ ръжката си, уби царятъ, уби най-достойниятъ царь, уби Асѣня! (последнитѣ думи ги казва много натрътено и показва съ прѣстъ на Иванка).

Иванку (стрѣснато се подръпва назадъ).

Асѣня?...

Всичкитѣ (въ единъ гласъ).

Уби Асѣня? (страхливо гледатъ единъ на другъ).

Иванку (заплашително пристѣпва къмъ отца Ивана).

Ти... кой си ти?

От. Иванъ (поотстъпва и си сменя калпагътъ).

Асѣнювътъ изповѣдникъ (покланя се).

Всичкитѣ (уплашени).

Отецъ Иванъ! (тургатъ бързишкомъ ръка на мечовитѣ си).

От. Иванъ.

Уплашихте ли се? Вижда се, вие не се надъвахте, че така скоро ще дойде отплаттанието...